

at kunne have eksportvirksomheder. Det er så i forbindelse med det her lovforslag, som altså har paralleller til andre strækninger, hvor man også har haft godstrafik, men hvor man ikke har det længere. Der er det bare, vi gør opmærksom på, at der ikke er perspektiv i at fjerne muligheden for at have disse godsbaner. Det er den ene ting i sagen.

Så vil jeg gerne takke ministeren for tilsagnet om, at han vil holde møde med Railion. Jeg håber, at det kan blive så hurtigt som muligt, og inden det helt er for sent. Nu kan man så diskutere, hvor meget privat det er. Det er jo et statselskab, men det hører bare ikke til den danske stat, fordi vi fik det solgt fra. Ministeren kunne måske overveje, om det var så klogt, men nu er det så en anden stat, der driver det. Men jeg håber, ministeren er enig i, at vi ikke kan havne i en situation, hvor vi ikke har nogen transportører til vores jernbanegods.

Første næstformand (Svend Auken):
Så går vi til anden runde.

Gudrun Laub (V):

Jeg bliver nødt til at tage ordet, for jeg synes godt nok, at hr. Keld Albrechtsen er for langt ude, når han begynder at tale om, at det med Løgstørbanestrækningen nærmest er en katastrofe for godstransport på baner.

For hr. Keld Albrechtsen ved udmærket – vi andre ved det i hvert fald – at den banestrækning ikke har været brugt til jernbanetransport i flere år, og alle ønsker at få den lavet om til en cykelsti, til rekreative formål. Og så er det jo ikke noget at begynde at græde over godstransport på baner i den forbindelse. Det bliver en dejlig rekreativ cykelsti, og det er det, som alle ønsker. Så lad os da endelig få det igennem.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Der er jo ingen tvivl om, at det er herligt med cykelstier, og ikke mindst ude i naturen og folkesundheden og alt muligt.

Men når fru Gudrun Laub siger, at her har der ikke været godstrafik i adskillige år, så er det lige præcis det, der er fejlen. Vi sidder nu med en opgave, som har været forsømt, og som en by som Løgstør kunne have haft stor gavn af. Den kunne formentlig have haft flere eksportvirksomheder, end den allerede har, og især kan den måske få brug for det i fremtiden.

Derfor vil jeg bare spørge fru Gudrun Laub: Hvorfor sørger man ikke for, at dette areal forbliver i offentligt eje, og at det netop sikres, at det bliver en cykelsti og gangsti, således at muligheden for at lægge spor på længere sigt, hvis det viser sig muligt, stadig væk vil eksistere?

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Når det stykke jernbane ikke har været brugt, er det, fordi der ingen er, der har været interesseret i det. Og der er ikke nogen eksportmuligheder eller industrimuligheder, som er ødelagt, ved at man ikke har brugt den som bane, for så havde man jo meldt sig for at bruge den som bane, mens der stadig væk var aktualitet i det.

Kl. 14.40

Det er simpelt hen grebet ud af luften, at hr. Keld Albrechtsen mener, at det vil gøre nogen forskel for Løgstør. Tværtimod får man nu med en dejlig rekreativ cykelsti mulighed for at få flere turister og styrke fritidslivet, og det er særdeles værdifuldt. Der er altså ikke andre end hr. Keld Albrechtsen, der vil savne det stykke jernbane.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu er jeg ladet mig fortælle – jeg er århusianer og bor ikke på den egn – at der rent faktisk *var* ønsker i sin tid. Men da banen holder op med at køre, er det klart, at så indretter man sig efter, at det ikke kan lade sig gøre at få det over på godstogene. Det er man nødt til at indrette sig efter. Så kan fru Laub efterfølgende stå her på talerstolen og sige: Nå ja, men det var der jo ingen interesse for. Men der var i hvert fald ingen mulighed for det.

Jeg er ked af, at vi ikke kan medvirke til det her forslag, for vi vil gerne på nuværende tidspunkt have den cykelsti og natur og turister og folkesundhed, som jeg var inde på; alt det er fint. Vi ville bare så frygtelig gerne kunne bevare det spor i offentligt eje, så vi, hvis muligheden opstod om 5 år eller 10 år, igen kunne lave en jernbane af hensyn til erhvervsudvikling og passagertransport til det område. Det er det, vi er kede af vi ikke kunne få. Alt det andet om cykelsportens fortrinligheder og alt muligt er vi jo helt enige i.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.